

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 02, 2015

Nummer 2, 2015

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2014:5388](#) 18-12-2014

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2014:5148](#) 04-12-2014

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2014:7086](#) 22-12-2014

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2014:15504](#) 15-12-2014

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2014:11096](#) 26-11-2014

RECHTSPRAAK

Benoeming bijzondere curator. Vader en moeder zijn niet in staat om zonder tussenkomst van een derde enigerlei afspraak te maken. Dochter dreigt klem te raken tussen de ouders. Hof acht het aangewezen bijzondere curator te benoemen ten behoeve van de dochter. Hof benoemt orthopedagoge van mediation-house tot bijzondere curator met de vraag of, en zo ja hoe, enigerlei vorm van contact tussen vader en dochter inhoud gegeven kan worden. De bijzondere curator mag ook zelf contacten tot stand brengen.

Partijen hebben een affectieve relatie met elkaar gehad en hebben samen een dochter. De moeder heeft het eenhoofdig gezag. Bij beroep heeft de vader verzocht om, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, de beschikking van de rechtbank te vernietigen en te bepalen dat de vader en de moeder samen het ouderlijk gezag uitoefenen over de dochter, te bepalen dat het hoofdverblijf van de dochter bij de vader is en subsidiair een zorg- en contactregeling vast te leggen tussen de vader en de dochter. De moeder heeft verzocht de verzoeken van de man af te wijzen. Bij de mondelinge behandeling in hoger beroep is gebleken dat de vader en de moeder, nog afgezien van de verderstreckende verzoeken van de vader, in hun geschil over een eventueel vast te stellen omgangs- of contactregeling tussen de vader en de dochter niet in staat zijn zonder tussenkomst van een derde tot enige vorm van afspraken te geraken. Nu de dochter klem dreigt te raken tussen de ouders, acht het hof het aangewezen om ambtshalve ingevolge artikel 1:250 BW een bijzondere curator te benoemen om de belangen van de dochter in deze kwestie te behartigen. In afwachting van het rapport van de bijzondere curator zal het hof de verdere behandeling van het hoger beroep aanhouden.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 18-12-2014

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2014:5388

Zaaknummer: F 200.150.270_01

RECHTSPRAAK

Grootmoeder en tante niet-ontvankelijk in hoger beroep tegen machtiging uithuisplaatsing. Weliswaar verblijft de minderjarige sinds 22 april 2014 bij grootmoeder en tante, maar daarmee wordt de minderjarige nog niet duurzaam (ten minste één jaar) verzorgd en opgevoed door deze personen. Zij kunnen daarom niet als pleegouder worden aangemerkt en zijn geen belanghebbende.

De moeder oefent van rechtswege het gezag uit over de drie kinderen. De kinderen staan sinds 11 oktober 2013 onder toezicht van Bureau Jeugdzorg (BJZ). Dochter 3 verblijft op grond van een daartoe strekkende machtiging sinds 22 april 2014 bij de grootmoeder en dochter 1 en dochter 2 verblijven sinds deze datum bij de oudtante (een zus van de grootmoeder). Bij beschikking heeft de rechtbank de ondertoezichtstelling van de kinderen verlengd tot 19 juli 2015 alsmede de aan BJZ verleende machtiging verlengd om de kinderen met ingang van 19 juli 2014 tot uiterlijk 19 juli 2015 uit huis te plaatsen in een verblijf pleegouder 24-uurs.

Appellanten kunnen zich met deze beslissing niet verenigen en zij zijn hiervan in hoger beroep gekomen. Appellanten hebben aangevoerd dat zij ontvankelijk dienen te worden verklaard in hun verzoeken in hoger beroep, nu er sprake is van bijzondere omstandigheden die maken dat zij behoren tot de kring van belanghebbenden die hoger beroep kunnen instellen tegen de bestreden beschikking. De grootmoeder is al vanaf de geboorte van de kinderen nauw betrokken bij hun verzorging en opvoeding en zij heeft een goede band met de moeder. Verder bestaan de bijzondere omstandigheden eruit dat zowel de grootmoeder als de tante fungeren als pleegmoeders voor de kinderen. De moeder heeft zich ter zitting van het hof aangesloten bij het standpunt van appellanten aangaande de ontvankelijkheid. Het hof is van oordeel dat appellanten niet om vernietiging van de bestreden beschikking kunnen verzoeken, nu appellanten niet zijn belast met het gezag over de kinderen en de kinderen evenmin door appellanten duurzaam worden verzorgd en opgevoed als kinderen behorende tot hun gezin, nu er geen sprake is van een situatie waarin de kinderen ten minste één jaar hebben verbleven in de pleeggezinnen van appellanten. Het hof zoekt wat deze termijn betreft aansluiting bij het blokkaderecht dat pleegouders vanaf 1 januari 2015 krachtens de Wet

herziening kinderbeschermingsmaatregelen toekomt. Dit recht kan ook pas na een termijn van ten minste één jaar dat pleegzorg voor de betreffende minderjarige is verleend, worden ingeroepen. Vorenstaande leidt tot de conclusie dat appellanten niet zijn aan te merken als belanghebbenden in de zin van artikel 798 lid 1 Rv, zodat het hof hen niet-ontvankelijk verklaart. De vraag of er wel of geen sprake is van *family life* tussen de grootmoeder en de minderjarigen doet evenmin ter zake, nu het eventuele bestaan daarvan niet zonder meer met zich meebrengt dat de grootmoeder daarmee belanghebbende wordt in een zaak als de onderhavige.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 04-12-2014

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2014:5148

Zaaknummer: F 200.153.649-01

RECHTSPRAAK

Onderbewindgestelde blijkt onverzekerd te rijden omdat de bewindvoerder uit het vaste inkomen de maandelijkse premie autoverzekering niet kon voldoen. Betrokkene spreekt bewindvoerder aan voor geleden schade, nadat hij bij een aanrijding betrokken was geraakt. De kantonrechter wijst schadevergoeding toe. De bewindvoerder had betrokkene expliciet op de risico's van onverzekerd rijden moeten wijzen.

Het vermogen van verzoeker is begin 2013 onder bewind gesteld. Eind 2013 is verzoeker met zijn auto betrokken geraakt bij een aanrijding. Omdat – zo bleek later – de premie autoverzekering niet werd betaald, kon verzoeker de bij het ongeval ontstane schade niet declareren bij zijn verzekeraar. Verzoeker ontving tevens een boete voor het rijden met een onverzekerd voertuig. Verzoeker stelt zijn bewindvoerder aansprakelijk voor de door hem geleden schade, omdat hij niet wist dat het voertuig onverzekerd was. Volgens verzoeker heeft de bewindvoerder hem daaromtrent ook niet expliciet geïnformeerd.

De kantonrechter overweegt als volgt. Voor aansprakelijkheid van de bewindvoerder is vereist dat de bewindvoerder toerekenbaar tekort is geschoten in zijn taak als bewindvoerder. Daarnaast dient als gevolg van die tekortkoming schade te zijn ontstaan (artikel 1:444 BW). Een belangrijke taak van een bewindvoerder is om zo veel mogelijk te voorkomen dat nieuwe schulden ontstaan. Zijn de uitgaven hoger dan het inkomen, dan is het de taak van de bewindvoerder om de inkomsten en uitgaven met elkaar in evenwicht te brengen en ervoor te zorgen dat in ieder geval de meest belangrijke vaste lasten worden voldaan.

Vast staat dat de bewindvoerder wist dat verzoeker dagelijks gebruikmaakte van zijn auto voor het verwerven van inkomsten. Niet gebleken is dat de bewindvoerder verzoeker expliciet geeft geïnformeerd over het feit dat de premie van de autoverzekering niet kon worden betaald. Dat had wel op de weg van de bewindvoerder gelegen, temeer nu rijden met een onverzekerde auto grote risico's met zich brengt. Hoewel verzoeker uit het budgetplan of mogelijk verstrekte maandafschriften had kunnen afleiden dat geen premie autoverzekering werd voldaan, is dat niet toereikend. Personen die worden geconfronteerd met een beschermingsbewind, zijn over

het algemeen niet langer in staat om overzicht te bewaren in hun financiële situatie. Dat iemand met die achtergrond vervolgens een budgetplan of rekeningoverzicht van de bewindvoerder moet controleren, om te bezien of alle lasten zijn voldaan, staat op gespannen voet met de bescherming die de bewindvoerder moet bieden. Naar het oordeel van de kantonrechter had de bewindvoerder verzoeker expliciet moeten wijzen op de risico's die hij liep. Dat had verzoeker de mogelijkheid geboden om ervoor te kiezen om geen gebruik te maken van de auto, dan wel de premie autoverzekering mogelijk uit andere financiële bronnen te voldoen. Gelet op het vorenstaande oordeelt de kantonrechter dat de bewindvoerder is tekortgeschoten in zijn taak als goed bewindvoerder. De bewindvoerder is derhalve aansprakelijk voor de kosten die zijn ontstaan, als gevolg van het rondrijden met het onverzekerd voertuig.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-12-2014

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2014:7086

Zaaknummer: 3242966 UT VERZ 14-5539

Wetsartikelen: 1:444 BW

RECHTSPRAAK

De vrouw is na echtscheiding veel meer gaan verdienen dan partijen bij het opstellen van het echtscheidingsconvenant voor ogen hadden staan. De vrouw was niet langer behoeftig en de man stopte met het betalen van partneralimentatie. De vrouw heeft nimmer geprotesteerd. Nu het inkomen van de vrouw is gedaald en zij alle opgebouwde reserves heeft uitgeput, spreekt de vrouw de man aan tot het betalen van partneralimentatie. Volgens de rechtbank heeft de vrouw op behoorlijk ruime voet geleefd en dient zij de gevolgen daarvan zelf te dragen. De man hoeft geen partneralimentatie te betalen.

Partijen waren met elkaar gehuwd. In het kader van hun echtscheiding kwamen partijen bij echtscheidingsconvenant overeen dat de man partneralimentatie aan de vrouw zal voldoen. Omdat het inkomen van de vrouw in de loop der jaren aanzienlijk steeg, kwamen partijen mondeling overeen dat de man voortaan geen partneralimentatie meer aan de vrouw hoefde te voldoen, althans zo luidt de stelling van de man. De man heeft enkele jaren geen partneralimentatie aan de vrouw voldaan, totdat de vrouw in kort geding nakoming vorderde van de in het echtscheidingsconvenant vastgestelde partneralimentatie.

De man verzoekt thans het echtscheidingsconvenant te wijzigen voor zover het convenant betrekking heeft op de door de man te betalen onderhoudsbijdrage aan de vrouw, omdat deze onderhoudsbijdrage als gevolg van een wijziging van omstandigheden niet langer aan de wettelijke maatstaven voldoet (artikel 1:401 lid 1 BW). De man verzoekt om nihilstelling van de door hem te betalen partneralimentatie.

De rechtbank overweegt als volgt. Dat het inkomen van de vrouw – na vaststelling van de partneralimentatie – is gestegen, staat niet ter discussie. Dat de man vervolgens minder alimentatie is gaan betalen en uiteindelijk zelfs volledig is gestopt met het voldoen van partneralimentatie, staat eveneens vast. De rechtbank neemt voorts aan dat de vrouw daarmee stilzwijgend instemde, omdat zij lange tijd geen nakoming van de vastgestelde

alimentatietermijnen heeft gevorderd.

Onlangs besloot de vrouw haar werkzaamheden te staken en heeft zij enige tijd ingeteerd op haar vermogen. Nu de reserves van de vrouw zijn uitgeput, spreekt zij de man aan tot nakoming van de bij echtscheidingsconvenant overeengekomen onderhoudsbijdrage. In dat kader overweegt de rechtbank dat de vrouw klaarblijkelijk op een aanzienlijk ruimere voet heeft geleefd, dan in overeenstemming was met haar huwelijkse behoefte. Dat de vrouw daardoor thans niet meer in haar eigen levensonderhoud kan voorzien, dient voor rekening en risico van de vrouw zelf te komen. Van de man kan onder deze omstandigheden niet gevergd worden dat hij opnieuw een bijdrage gaat leveren in de kosten van levensonderhoud van de vrouw. Naar het oordeel van de rechtbank leveren de hiervoor genoemde omstandigheden een rechtens relevante wijziging van omstandigheden op, die het maken dat de tussen partijen in het convenant overeengekomen partneralimentatie, niet langer aan de wettelijke maatstaven voldoet. De rechtbank wijzigt derhalve het door partijen overeengekomen echtscheidingsconvenant en stelt de door de man te betalen partneralimentatie op nihil.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15-12-2014

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2014:15504

Zaaknummer: C-09-466719 - FA RK 14-3998

Wetsartikelen: 1:401 BW

RECHTSPRAAK

De verwekker van de minderjarige werd bij een eerdere beschikking veroordeeld tot het voldoen van kinderalimentatie. Op 3 september 2012 erkende de echtgenoot van de moeder de minderjarige. Sindsdien wordt de echtgenoot van de moeder aangemerkt als de juridische vader van de minderjarige. De verwekker verzoekt om nihilstelling van de eerder opgelegde kinderalimentatie. De rechtbank oordeelt dat voor een onderhoudsverplichting op grond van artikel 1:394 BW geen ruimte is, zolang de minderjarige juridische ouders heeft. Voor doorbreking van het wettelijk stelsel op grond van artikel 8 EVRM is in het onderhavige geval geen ruimte.

De man is de verwekker van de minderjarige. Ondanks het feit dat de man verwekker is van de minderjarige, erkende de echtgenoot van de moeder de minderjarige op 3 september 2012. De echtgenoot van de moeder wordt sindsdien beschouwd als de juridische vader van de minderjarige. Bij beschikking van de Rechtbank Alkmaar, van 14 april 2004, werd de man veroordeeld tot het voldoen van kinderalimentatie ten behoeve van de minderjarige. Het Gerechtshof Amsterdam stelde die onderhoudsbijdrage tijdelijk op nihil, omdat de man in 2008 werd toegelaten tot de schuldsaneringsregeling krachtens de WSNP. Het vorenstaande betekent dat de eerder vastgestelde onderhoudsverplichting herleeft zodra de schuldsaneringsregeling eindigt. De man verzoekt thans wijziging van de beschikking van de Rechtbank Alkmaar, van 14 april 2004, in die zin dat de vastgestelde kinderalimentatie wordt bepaald op nihil.

De rechtbank stelt voorop dat in beginsel alleen juridische ouders aangesproken kunnen worden tot het voldoen van kinderalimentatie. Het stelsel van onderhoudsverplichtingen kan echter onder omstandigheden worden doorbroken op grond van artikel 8 EVRM. Daarvoor is vereist dat tussen het kind en zijn biologische vader *family life* bestaat en doorbreking van het stelsel van onderhoudsverplichtingen vanuit het gedachtegoed van het EVRM noodzakelijk is. Het EVRM legt immers een positieve verplichting op aan de staat om aan een kind aanspraak op levensonderhoud toe te kennen jegens zijn biologische ouder. Een doorbreking van het in

de wet neergelegde stelsel moet met name worden aangenomen, indien blijkt dat de juridische vader niet in staat is om in het levensonderhoud van het kind te voorzien, of indien zulks op andere grond niet in rechte kan worden afgedwongen, dan wel dat van de moeder redelijkerwijs niet kan worden gevergd dat zij hem ter zake aanspreekt (HR 26 april 1996, LJN AD2542).

Naar het oordeel van de rechtbank kan in het onderhavige geval niet gesteld worden dat tussen de man en de minderjarige *family life* bestaat. De man heeft namelijk onweersproken verklaard dat tussen hem en de minderjarige nimmer contact heeft plaatsgevonden. Voor een doorbreking van het stelsel van onderhoudsverplichtingen is naar het oordeel van de rechtbank dan ook geen ruimte. Nu de echtgenoot van de vrouw de minderjarige op 3 september 2012 heeft erkend, is hij met ingang van die datum de juridische vader van de minderjarige. De rechtbank oordeelt daarom dat de man met ingang van laatstgenoemde datum niet langer onderhoudsplichtig is jegens de minderjarige.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 26-11-2014

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2014:11096

Zaaknummer: C/14/152894 / FA RK 14-517

Wetsartikelen: 1:394 BW en 8 EVRM